

РЕШЕНИЕ

№ 1447

гр. Велико Търново, 28.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ**

при участието на секретаря **ЦВЕТЕЛИНА ГР. РУСЧЕВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ** Гражданско дело
№ 20234110100809 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на *, в която се излагат твърдения, че между страните съществуват облигационни отношения във връзка с ползване от ответника на услуги за доставка на електроенергия по клиентски *. Изтъква се, че ответникът е ползвал електрическа енергия на обща стойност от 801,15 лв., за което ищецът е издал фактури за периода от 28.02.2022г. до 29.04.2022г. Твърди се, че поради неизпълнение на задължението на потребителя да плати цената на ползваните услуги, за достъчката им е възникнало правото да претендира обезщетение за забава в размер на 50,45 лв., считано от падежа на всяка фактура до 24.11.2022г. Навеждат се твърдения, че поради липсата на доброволно изпълнение е издадена заповед за изпълнение по частно гражданско дело №3180/2022г., по описа на Великотърновския районен съд относно посочените суми, спрямо която е подадено възражение. Ищецът твърди, че претендираните вземания, за които е издадена заповедта за изпълнение, са дължими и отговарят на действителното потребление на ответника, поради което отправя искане до съда да постанови решение, с което да бъде установено съществуването им, както и да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът, в срока по чл. 131 от ГПК, не е представил отговор на исковата молба като в съдебно заседание излага становище за неоснователност на предявените искове без сочи съображения за това.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Предмет на делото са обективно съединени искове по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр.

чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

От събрания доказателствен материал се установява следната фактическа обстановка:

През процесния период С. С. В. бил собственик на недвижим имот, намиращ се в *. Във връзка с ползването на услуги за доставка на електроенергия за имота, на името на ответника е открита партида при ищеца *. Последният издал фактури с *на обща стойност 801,15 лв. по партидата за заплащане на цена за консумирана електрическа енергия за времето от 23.01.2022г. до 22.04.2022г., с падежи 21.03.2022г., 20.04.2022г. и 20.05.2022г. Поради липсата на доброволно изпълнение на задълженията, на 15.12.2022г. ищецът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу ответника за изплащане на сумата по фактурите и на лихва за забава от 50,45 лв., считано от падежа на всяка от тях до 24.11.2022г., във връзка с което е образувано частно гражданско дело №3180/2022г., по описа на Великотърновския районен съд. Съдът уважил искането като на 21.12.2022г. издал заповед за изпълнение, спрямо която е подадено възражение. От заключението да допуснатата съдебно-техническа експертиза се установява, че електромерът отчитащ потреблението за процесния имот е метрологично годен и технически изправен като е вписан в публичния регистър на БИМ за одобрените средства за измерване. Вещото лице не е констатирало промени на фабричните софтуерни настройки на средството за търговско измерване /СТИ/ и е установило, че с оглед техническите параметри на присъединителните съоръжения на имота за процесния период през тях могат да преминат и да бъдат отчетени посочените във фактурите количества електроенергия. В заключението е посочено, че количествата електроенергия отразени в справката за потреблението за обекта съответстват с посочените в процесните фактури като същите са резултат от редовни отчети на показанията на СТИ, а стойностите им правилно са изчислени съобразно утвърдените от КЕВР цени за съответния период.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 98а от Закона за енергетиката /ЗЕ/, между страните по делото е възникнало облигационно отношение свързано с доставката на електрическа енергия, по силата на което ответникът е следвало да заплаща доставените от ищеца количества електрическа енергия за процесния имот. Отношенията между страните подробно са регламентирани в публично известни Общи условия, които са одобрени от ДКЕВР съгласно чл. 21, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, публикувани са по предвидения в закона ред и са влезли в сила. Ищецът има качеството на оператор на разпределителната мрежа и снабдител на електрическа енергия, а ответникът – на потребител на енергийни услуги по смисъла на § 1, т. 41б от ДР на Закона за енергетиката с оглед обстоятелството, че за процесния период е бил титуляр на вещни права по отношение на имота. С оглед възникналото между страните облигационно отношение свързано с продажбата на електрическа енергия, ищецът в качеството на продавач и на основание чл. 187 от ЗЗД е следвало при условията на пълно и главно доказване да установи, че реално е доставил на ответника посочените в процесните фактури количества енергия. Последното се намира в пряка зависимост от правилното им измерване и отчитане от съответното СТИ по смисъла на Гл. 9 от Общите условия на договорите за пренос на

електрическа енергия чрез електроразпределителните мрежи на *, което от своя страна е функция от техническата му годност да осигурява точност и достоверност на измерванията. В разглеждания случай СТИ за имота е вписано в публичния регистър на БИМ за одобрените средства за измерване и за процесния период е било метрологично годно. За това свидетелстват обстоятелствата свързани с липсата на данни за техническата му неизправност и че с оглед характеристиките на присъединителните съоръжения на имота на ответника отчетената електрическа енергия реално може да бъде потребена от него. Това води до извод, че ищецът в качеството на продавач е доказал реалната доставка на посочените в процесните фактури количества енергия за имота на ответника, което е довело до възникване на задължение за последния, съгласно чл. 17 и 26 от Общите условия на *, да заплаща ежемесечно тяхната цена в срока указан в документите, без да е необходимо предварително уведомяване за размера на плащанията. От гореизложеното се достига до извод, че сумите по фактури с * са дължими. Съгласно чл. 38 от посочените Общи условия, при неизпълнение на падежа на фактурите за ответника е възникнало и задължение да заплаща обезщетение за забава в размер на законната лихва. Поради липсата на изпълнение в срока на паричното задължение по счетоводните документи, за ищеца е възникнало право да претендира обезщетение по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД в размер на законната лихва, считано от 22.03.2022г. до 24.11.2022г. от 50,45 лв. От забавата за изпълнение на главницата е възникнало и правото на кредитора да търси обезщетение в размер на законната лихва по чл. 86 от ЗЗД за периода от 15.12.2022г. до окончателното изплащане на задължението. Поради изложеното претенциите на ищеца по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД относно горепосочените вземания, за които е издадена заповедта за изпълнение по частно гражданско дело №3180/2022г., по описа на Великотърновския районен съд, са основателни и следва да бъдат уважени.

При този изход на делото, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски за държавна такса, юрисконсултско възнаграждение и възнаграждение за вещо лице в общ размер на 575 лв. както и разноските за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в общ размер на 75 лв., направени в производството по издаване на заповед за изпълнение по частно гражданско дело №3180/2022г., по описа на Великотърновския районен съд.

Водим от горното, Великотърновският районен съд

РЕШИ:

Приема за установено по отношение на С. С. В. с ЕГН: ***** *, че дължи на *, сумите от 801,15 лв. /осемстотин и един лева и петнадесет стотинки/ - главница, представляваща цена на ползвана електроенергия за периода от 23.01.2022г. до 22.04.2022г., за което са издадени фактури с *****, 50,45 лв. /петдесет лева и четиридесет и пет стотинки/ - лихва за забава за периода от 22.03.2022г. до 24.11.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 15.12.2022г. до окончателното изплащане на задълженията, за които

е издадена заповед за изпълнение №1249 от 21.12.2022г. по частно гражданско дело №3180/2022г., по описа на Великотърновския районен съд.

Осъжда С. С. В. с ЕГН: ***** *, да заплати на *, сумата от 575 лв. /петстотин седемдесет и пет лева/, представляваща направени по делото разноси както и сумата от 75 лв. /седемдесет и пет лева/, представляваща направени разноси по частно гражданско дело №3180/2022г., по описа на Великотърновския районен съд.

Решението подлежи на обжалване, пред Великотърновския окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, препис от същото да се приложи по частно гражданско дело №3180/2022г., по описа на Великотърновския районен съд.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____